

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

41. An Prælati inferiores Episcopo per consuetudinem præscriptam possint
acquirere potestatem concedendi Indulgentias? Et an Concilium generale,
vel alii Prælati Episcopo inferiores, etiam habentes ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Doctores constanter asseruisse & asserere Indulgentias Regularium esse iam reuocatas.

2. His tamen non obstantibus nouissimè Hieronymus Rodriguez in *compend. qq. Regular. resol. 77. n. 45.* oppositam sententiam tenet, docetque per dictam confirmationem priuilegiorum concessam Patribus Minoribus fuisse viuificatas, & reualidatas antiquas Indulgentias ab ipso Domino Paulo V. in principio sui Pontificatus reuelatas, quia postquam Paulus V. in dicta confirmatione priuilegiorum ait se confirmare priuilegia, gratias & indulta spiritualia, addit se innouare, seu de nouo concedere priuilegia confirmata à Clemente VIII. cum omnibus & singulis decretis, clausulis, & declarationibus quibuscumque contentis in litteris suæ confirmationis. Dominus verò Clemens VIII. expressè & apertè concedit Indulgentias; unde cum decretum innouans intelligendum sit secundum tenorem decreti innouati, ex *l. in restamento, ff. de condition. & demonstrat.* sequitur manifestè Indultum Pauli V. esse intelligendum iuxta formam & tenorem Bullæ Clem. VIII. atque adèd confirmare Indulgentias quas expressè confirmat idem Clemens; alias verò rationes videbis apud dictum Rodriq. qui etiam responderet ad omnia argumenta adducta à Portel, & tandem sic concludit. Hæc de tota hac quæstione circa Indulgentias reuocatas à Paulo V. & ab eodem postea reualidatas dicta probabiliter sunt satis, quibus subscripserunt quidam ex Salmanticensi schola Magistri. Vellem equidem, quòd hic articulus clariùs & apertius, tamquam res grauissima, à Domino Papa per suas litteras nobis innotesceret, interim tamen dum non apparet de expressiori mente suæ Sanctitatis, probabiliter possumt Religiosi vt præfatis Indulgentiis. Ita Hieronymus Rodriguez.

3. Sed ego non discederem à sententia Portel; quicquid autem sit de supradicta quæstione, certum est apud me Indulgentiam plenariam concessam à Clem. VIII. parentibus Fratrum existentibus in Purgatorio, si pro illis Minorita dixerit vnam Missam, non esse reuocatum per Paulum V. quia talis Indulgentia non est concessa Fratribus, sed eorum parentibus. Idem dicendum est de Indulgentiis concessis ab antiquis Pontificibus pro secularibus visitantibus Ecclesiis Regularium. Ita Portel *loco cit.*

4. Nota etiam quòd Indulgentiæ & priuilegia pro defunctis concessa non permanent adhuc in suo robore & firmitate, prout declarauit idem Summus Pontifex Congregationi S. Mariæ Fuliensis. Ita Peregrinus in *priuileg. Cleric. Regular. ver. Indulgentia §. 7. in scholio.* Idem dicendum est de Indulgentia plenaria à Calisto III. concessa parentibus Fratrum minorum, in qua possunt eligere Confessorem, per quem absoluantur plenariè à culpa & pœna, quo priuilegio gaudent parentes aliorum Regularium. Ita Portel *ubi supr. n. 4.*

RESOL. XLI.

An Pralati inferiores Episcopo per consuetudinem præscriptam possint acquirere potestatem concedendi Indulgentias?

Et an Concilium Generale, vel alij Pralati Episcopi inferiores, etiam habentes iurisdictionem Episcopalem; aut Capitulum Sede vacante non habeant potestatem concedendi Indulgentias, nisi consuetudine præscripta hanc potestatem accepissent? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 21.

§. 1. **N**egatiuam sententiam docet Sotus in *4. dist. 22. quæst. 1. art. 4.* Suarez in *3. p. tom. 4. disput. 15. sect. 4. num. 3.* & alij, quia cum talis potestas extendat se ad tollendas pœnas Deo debitas, non potest ea sine

voluntate ipsius Dei, aut eius in terris Vicarij alicuius competere. Vel igitur summus Pontifex scit, & ceate iam non ex consuetudine præcisè & vi propria, sed potius ex tacito consensu Pape iurisdictione, seu potestate spiritualis acquiritur; si verò Papa nescit, actualiter consentire non potest, absque voluntate etiam non communicatur potestas.

2. His tamen non obstantibus quòd facultas dandi Indulgentias consuetudine acquiri possit, docent glossæ in *cit. cap. accedentibus, ver. legitima causa, ibid. Hostiensis & Abbas num. 2. arg. cap. cum contingat, de sum. com.* Quorum sententia non videtur mihi improbabilis, est enim Doctorum communis sententia apud Paulanum in *4. dist. 38. quæst. 1. art. 4. concl. 4. Sanchez lib. 4. moral. cap. 38. num. 21.* potestatem dispensandi in votis ac iuramentis ab inferioribus Prælati per consuetudinem acquiri posse, cum tamen dispensatio ista etiam soluat animas in foro Dei, vt proinde sine voluntate Christi, aut eius in terris Vicarij nemini competere possit. Et hæc omnia docet Layman in *Theol. mor. lib. 7. tract. 7. cap. 4. num. 3.* vbi respondet ad argumentum superius pro negatiua sententia adductum. Vide etiam Filiucium *tom. 1. tr. 8. c. 5. n. 91.*

3. Notandum est tamen hic obiter Concilium generale non habere potestatem concedendi Indulgentias, neque alios Prælatos Episcopos inferiores etiam habentes iurisdictionem Episcopalem, neque Capitulum Sede vacante. Vnde ego olim rectè respondi ad chimandritam Messanensem minime Indulgentias, quas Episcopus concedere potest, concedere posse, per ea quæ adducit Faber de *Pen. in 4. sem. dist. 19. q. vn. disput. 38. cap. 5. n. 148.* Granadus in *3. p. de Sacram. contr. 12. tr. 4. disp. 3. n. 1.* & seg. Præpositus in *3. p. 14. de Indulg. dnb. 4. num. 37.* & alij, nisi ex consuetudine præscripta hanc potestatem accepisset, vt supra dictum est.

RESOL. XLII.

An clausula apponi solita in Indulgentiis Papalibus: Dummodo aliàs non concessimus, &c. intelligenda sit de alia simili expressa in eadem concessione? Ex p. 6. tract. 16. & Misc. 6. Ref. 11.

§. 1. **A**ffirmatiuè olim probabiliter respondi, & ita etiam docet Gauntus in *Man. Episc. verb. h. c. 1. dist. 2. verb. Clausula, num. 25.* Quintanaducas in *Theol. Mor. tom. 1. in Append. tract. 2. dnb. 4. num. 4.* Martinus de S. Ioseph de *Monie. Confessor. tom. 1. lib. 2. tract. 10. de Indulgentiis, num. 10.* nouissimè me citato Pater Gobat, in *Thesauro Indulg. part. 1. cap. 6. quæst. 14. n. 317.* vbi sic asserit: Diana & alij negant hanc doctrinam, ita generaliter sumptam; dicunt enim etiam quando Pontifex, in concessione alicuius Indulgentiæ, apponit illam clausulam (volumus autem, quod si aliis Christi Fidelibus dictam Ecclesiam visitantibus, aliquam aliam Indulgentiam perpetuò, vel ad tempus nondum elapsum duraturam concesserimus, præterentes nullæ sint) solummodò excludi similem Indulgentiam pro eodem Sancto, &c. propter dictionem aliam, quæ est repetitiua eiusdem qualitatis, quæ eidem Ecclesie in honorem alterius sancti v. g. concessæ fuissent. Quare propter horum Doctorum auctoritatem, & propter rescriptum quoddam Illustrissimi Domini Nuntij Apostolici referendum, *num. 119.* respondi per litteras consultus, Indulgentiam plenariam, quam Sanctissimus D. N. anno 1649. imperiit visitantibus in festo S. Sebastiani Ecclesiam Parochialem Landspingensem,

Sup. hoc leg. similem, doct. in §. vlt. Ref. not. præteritæ. Vbi inuenies latissimam Indulgentiam pro animabus defunctis Regularium, &c. Pro contento in hoc §. vlt. ibidem.

Sup. hoc pro consuetudine Card. in tom. 9. tr. 7. Ref. 45. figuranter in fine.